

== „ÉN VAGYOK
AZ ÚT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 7114 Grand Ave. Cleveland O.

VÁLASZTHATSZ!

Egy fiatal ember a következőképen beszéli el megtérését: „Szigorú katolikus országban születve 14 éves koromig nem volt kezembe biblia. Az iskolában pedig sokat hallottam a szentekről, de keveset a Megváltóról. Mint főkellékei egy szent és Istennek tetsző élethez, az iskolában, mint otthon, jó eselekedetek, a szünetelés, a szentek tisztelete és a gyónás jelöltetett meg. Nem messze szüleim házá-
tól egy csendes jámbor öregasszony lakott, aki mindezen dolgokat lelkiismeretesen igyekezett végrehajtani; ezt a nőt vettem én magamnak minaképül. De csakhamar felhagytam abbéli törekvéseimmel is, mert lehetetlennek tartot-
tam ezen célt elérni, mivel már több kisebb-nagyobb hazugság nyomta lelkemet és kertünk-
ből többször vettem gyümölcsöt engedelem nélkül.

Tízennégy éves koromban Bécsbe kerültem inasnak. A rossz pajtások befolyása foly-
tán végleg megromlottam, de az Ur megkere-
sett csodálatos módon. Egy hívő fiatal ember-
rel jöttem össze, aki meghívott magához, lel-
kem üdvéről beszélt velem és Jézusra mutatott

mint az egyedüli Megmentőre. Mielőtt egy-
mástól elváltunk, még imádkozott is velem. Ez
az ima eltörülhetetlen benyomást gyakorolt re-
ám. Felejthetelen óra! Nékem úgy tűnt fel,
mintha az olyan valakivel beszélt volna, aki
ott jelen volt. Hazatérve lefeküdtem, de miu-
tán álmom nem jött szememre, ismét felkeltem.
Hogy meg ne zavarhassanak, bementem a mű-
helybe, ahol teljesen átadtam magamat égi Mes-
teremnek. Oh mily boldog voltam akkor, lel-
kemnek gyötrelme és terhe levétetett rólam és
békét leltem Istenben.

Ezen boldogságról azután szüleimnek is
beszéltem, de azok hallani sem akartak róla.
Sőt anyám meg is tapogatta fejemet, hogy vaj-
jon nem nő-e már azon szarv? (Azon tájon u-
gyanis azt hiszik, hogy miután az ördögnek
szarva van, kell, hogy a hívőknek is szarvuk
legyen.)

Mindenféle módon, sőt fenyegetésekkel is
igyekeztek engem hitemtől eltántorítani. Vá-
lasztanom kellett Jézus és szüleim között. S
miután Jézust választottam inkább, el kellett
hagynom a szülei házat. Másfél évig nem volt
szabad haza mennem. Ekkor megbetegedtem
apám, a miért azután haza hívtak, hogy őtet

ápolgassam, amit szívesen meg is tettem. Ekkor apám figyelmesen meghallgatott, ha Jézusról beszéltem néki, hogy senki nem mehet be az Atyának dicsőségébe, csak az Ő szent fiában való hit által. Bizodalmam, hogy Őt ott fenn a mennyben viszont fogom látni. Anyámnál nehezebben ment a dolog, de én most szabad voltam. Ősém meglátogathatta a gyülekezetet és rövid idő múlva Ő is megtért. Kis nővérem pedig a vasárnapi iskolába járt, ahonnan egy vasárnap az örömtől áradozva jött haza, anyámnak nyakába borulva mondta el, miszerint Ő is átadta szívét a Megváltónak.

Ekkor már nem tudott anyánk sem tovább ellentállani a Szentléleknek, s így szólt: "Gyermekeim imádkozzatok velem!" Végre Ő is dicsekedhetett: "Oh esodálatos kegyelem, mely engem is megmentett."

Kedves olvasó! Elhatároztad-e már magadat? Választhatsz. Talán néked nem kell Jézus és szüleid között választanod, hanem Jézus és a világ tisztelete között, vagy Jézus és egy jövődelmező üzlet vagy régi bevett szokások között? Senki sem szolgálhat két urnak. Válaszd meg ma, hogy kinek akarsz szolgálni?

B. H.

ISTENNEK OSODÁS UTJA EGY IZRAELITÁVAL.

"Nathaniel" című folyóiratban Gurland zsidómissionárius egy kellemes élményét beszéli el. Egy alkalommal részt vett egy zsidókból lett keresztyén házaspár arany menyegzőjén. A férj még igen élénk, felesége is szép vidám anyóka volt; köréjük sereglettek gyermekeik, unokáik és dédunokáik; a csinos ház szépen lett díszítve, a szobában egy megkeszorozott oltár állott, melyen elhelyezték a nagy családi bibiát, melynek táblájára e szavak voltak nyomva: "Ha te törvényed nem lett volna minden gyönyörűségem, elvesztem volna régen az én nyomorúságomban." (Zsolt. 119, 92.) Gurlandot kérték, hogy az ünneplő párt Isten igéje alapján köszöntse föl. Az öreg jelölte ki ehhez a 92-ik zsoltár 14—16. verseit. Amint Gurland felüti a bibliát, látja, hogy az kézzel írott héber Ószövetség. Az ünnepélyes beszéd után lakomához ültek; az öreg pedig elbeszélte az említett biblia történetét:

"A 10-ik század elején csak nagyon kevés zsidó családnál volt meg az egész biblia.

Mint szegény szülők fia az ingyenes iskolába jártam, hol megtanultam héberül írni-olvasni, több zsoltárt és néhány fejezetet. Mózes öt könyvéből szintén bentanultam, úgy hogy könyv nélkül is el tudtam mondani. Mikor 10 éves lettem, meghalt atyám, s egy ismerős órás hoz kerültem tanoncnak, kinél hét évet töltöttem, minek eltelte után mint segéd távoztam az idegenbe. Időközben meghalt anyám is, így magamra hagyatva maradtam a világon minden külső támasz és belső erősség nélkül; anyám szabadgondolkodó nő volt, ez reám nagyon rossz benyomást gyakorolt. A zsidókat és az órásmesterséget gyűlöltem; de azért elcsajátítottam a német és az orosz nyelvet; írássom is kitűnő volt, miért is egy szállítótársaság jó alkalmazást nyertem.

Ebben az időtájjban megismerkedtem egy órás rokonom unokahugával; megszerettem és megkértem feleségül nagybátyám jelenlétében. A leány igen-t mondott, de nagybátyám kijelentette, hogy a felesége sehogysem fog beleegyezni. De én a legjobb reménnyel voltam eltelve és nagy boldogságról álmodoztam. Az új segéddel — kinek az órásbolt alatti pincében volt szállása — azonnal közöltem boldogságomat. Ugyanabban a házban volt egy bormérés, ahova meghívtam barátomat, hogy ott a menyasszonyom egészségére együtt néhány pohár bort ürítsünk. A bor feloldotta nyelvem kötelékeit, úgy hogy kibeszéltem az órás feleségének csunya bánásmódját és feldicsértem az akkori keresztyén főnökömet; a segédnek pedig megígértem, hogy valami jó állásba fogom juttatni. Én mint jó jellemű ember tudok birkózni minden nehézséggel és tudom dacolni a sorssal. Tizenegy órakor bezárták a bormérést, én meg elkísértem barátomat pincelakásába, hogy ott még tovább beszélgessünk. Azután elmentem, s mert a kapukulesot otthon felejtettem, leültem a sétányon egy padra, hol mihamar elaludtam. Reggelre felébredtem, s ugyancsak rossz állapotban éreztem magamat, miért is haza siettem és lefeküdtem, hogy tovább aludjak. De már nyolc órakor a rendőrség elé idéztek: az órás háza pincéjében tűz támadt, — az órás megfulladt, felesége és a rokon leányka megszabadult, a segéd megszökött. A rendőrségen rám fogták, hogy én gyújtogattam és vallomásra kényszerítették. Az összes körülmények ellenem vallottak; mert mások is észrevették, hogy az nap este a pin-

cébe mentem, s rám fogták, hogy az órásnő iránti gyűlöletem; mivel házasságomnak útját állja, indított volna a tetterre. Négyévi fogságra ítélték, s így ábrándjaim egéből egyszerre a mélységbe buktam.

Elérkeztek szenvedésem napjai. Előbb csaknem megőrültem, majd elbambultam, míg utóbb elkezdtem komolyan gondolkodni. Fogolytársaim mogorva emberek voltak, egy lénygel nemes kivételével, kit papnak nevezünk el, mert folytonosan egy könyvből olvasott; egész lénye jó benyomást tett a foglyokra. Könyve egy orosz Ujtestamentum volt, ez az ember arra törekedett, hogy szívemhez férkőzzön; fáradtsága kezdetben hasztalan volt. Egy nap szóltam neki, hogy már nyugodtan elvilehnék mindent, csak ha egy jó könyvhöz juthnék én is. "Ehhez hozzájuthat", — válaszolta ő — "csak illedelmesen kérjen egyet a fogházfelügyelőtől. Van itt két könyv: egyik az orosz Ujtestamentum a keresztyéneknek, a másik egy héber biblia a zsidók számára, ezeket olvashassák a foglyok". Mohón kaptam az alkalmat és átvettem a héber bibliát. — Olvasgattam benne, s az olvasás alatt fokozatosan a legnagyobb tapasztalatra jutottam; amire csak ember juthat: megismertem a személyes élő Istent. Egy egészen új világ tárult elém, az életnek megvan a maga oka és célja; még szenvedésemet is új világításban láttam. Ez meghatotta barátomat és ovább érdeklődött irántam. Mikor egyszer aggódva közöltem vele, hogy a bibliát még utóbb el fogják venni tőlem, ezt felelte: "Legjobb lesz, ha maga a héber bibliát lassanként lemásolja, én is úgy tettem az Ujtestamentommal."

Hozzáfogtam, s napról-napra becsesebb lett előttem. Esténként elmondott a nemes egyetmást az Ujtestamentomból és ő is közölte velem életét, ő mint valódi nemes ember az ő hűn szeretett, de nagyon könnyelmű feleségének hibáját magára vállalta abban a reményben, hogy azzal annak lelkét megmentheti. Kérdéseimre, honnan vette ehhez az erőt, Jézusra, az Isten Bárányára hivatkozott, ki a világ bűneit magára vette, még a kereszten is imádkozott ellenségeiért. Így mentem át az ő szövetségéből az újba, melyben aztán megtaláltam a helyes értelmet az Ószövetséghez. Az élet ur papommá lett, sőt még többeknek is fogolytársaink közül. — Részemre tehát a fogság áldá-

sul szolgált. Az idő is gyorsan telt el. Fogságom ideje harmadik évének végén irtam le Malakiás próféta könyve 4-ik fejezetét. E szavak: "És feltámadt nektek, kik az én nevetemet féltitek, az igazság napja és egészség lesz az ő szárnyai alatt" (4, 2.) emlékeztetett engem a Lukács ev. 1, 78—79. versében mondottakra: "A mi Istenünknek nagy irgalmasságáért, melylyel meglátogatott minket a magasságból való csemete; hogy megjelenjék azoknak; kik a sötétségben és a halálnak árnyékában vannak, hogy a mi lábainkat igazgassa a békességnek útjára." Atyai barátom maga kötötte be kézirataimat a fogházi könyvkötészetben és kérésre a 119. zsoltár 92. versét rányomta a könyv táblájára. — Rövid idő múlva szabadlábba helyeztetett; keserves volt a válasz. ... Ő megáldott minket, s nekem adta legdrágább kincsét: az írott Ujtestamentumot.

Megint árva lettem. Negyedik évem első havában hivatott a fogházfelügyelő és tudomra adta, hogy ügyem újabb vizsgálat alá kerül. Másnap a bíró elé vezettek. Én elmondtam a megtörtént eseményeket, azután felolvastak előttem egy hivatalos okmányt az orosz konzultól, a melyben közölve volt, hogy N. N. orosz alattvaló, izraelita, 21 éves, halálos ágyán két rabbinus és még két más tanu előtt bevallotta, hogy az óráspincéjében a tűz az ő hányagsága folytán keletkezett; továbbá, a bűntetéstől való félelme által üzetve szökött meg. Lelelkiismerete az én elítéltetésem óta nem birt nyugodni, s végre most halála előtt megszabadulni kíván ettől a teherrel. Teljes szívből eszedik, hogy bocsássonak engemet szabadon. — Én fel lettem mentve és még az nap elhagytam a fogházat. Szabad voltam, de sekim sem volt a világon. — Ekkor megtudtam, hogy a nemes embert is felmentette a törvényszék, jelenleg birtokán tartózkodik. Felkerestem, örömmel fogadott, megismertem a megfeszített Krisztust mint megváltómat és megkeresztelkedtem. Kaptam egy kis összeget, melyet az órásságod hagyott nekem ártatlan szenvedéseimért, ehhez járult még a lengyel nemes segítése, s így egy vegyesáru kereskedést nyitottam. Pásztorom házában megismerkedtem egy zsidó leánnyal, ki hívó volt és most is életársam, aki 50 év óta híven osztotta meg velem az örömeiket és fájdalmakat."

Mily kifürkészhetetlenek az Istennek utjai!

Dr. ROBERT STUART MC. ARTUR.

Képünkön bemutatjuk a baptisták világ szövetségének jelenlegi elnökét Mc. Artur hit-tudort, kire vonatkozólag Dulity t. a következőket írja:

Én így gondoltam, hogy ezen férfiu arekápét boklölöm lapunk szerkesztőségének, hogy t. einknek bemutatassuk azt, kit oly megfész állásra emeltek fel a világon élő szabad baptisták, hogy szövetségük elnökéül választották meg a következő 6 évre. Dr. Mc. Artur egy páratlan munkát végzett. Negyven éven át volt prédikátora a New yorki kálvária baptista gyülekezetnek. Skót szü-löktől származott, Canadában Deleswilleben született 1841. július 31-én. Kanadában végezte a közép iskolát, s Rochesterben az egyetemet. Mintán a Rochesteri baptista ológiát hallgatta. Tanulmányait oly kitünő sikerrel végezte, hogy az irodalomban és szó-

noklatban arany éremmel tüntették ki, s mint theológiai tanhallgatót; már sok felé ismerték és több templomban tartott szónoklatokat. Három hónappal a szemináriumi tanulmányai befejezése előtt meghívást kapott a new yorki kálvária baptista gyülekezettől, mely meghívást elfogadott, s negyven éven keresztül szolgált az Urat a gyülekezetben.

Ezen gyülekezet helyisége azon időben a 23-ik utcában volt. Az ifju prédikátor nagy tevékenységet fejtett ki, s nemsokára egy nagy épületet kellett emelni, hogy a hallgatóságnak elég helye legyen. Az új templom épület az 52-

ik utcában áll. Midőn a gyülekezet 25 évi ott-létének évfordulóját ünnepelte, prédikátorának 1 évi szabadságot adott, s a fizetésén felül 5000 dollárt adott, hogy egy yvilágkörüli utat tegyen meg, tudva, hogy ezen utazásnak ők fogják legnagyobb hasznát venni.

Negyven évi munkálkodásának évfordulójára alkalmával a gyülekezet egy teljes héten keresztül ünnepélyt tartott. Ezen negyven év alatt a gyülekezet két millió dollárt adott ki különböző misszió célokra és a házi kiadásaira, s 5 ezer egyént vett fel kötelékébe. Dr. Mc. Artur a Krisztus evangéliumát hirdette ez idő

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEJELLENIK MINDEN HÓ ELSŐ HETÉBEN

ELŐFIZETSI ÁRAK:

Egész évre..... 50 cent

Fél évre..... 25 cent

Egyes szám ára..... 5 cent

Magyarországra egész évre 2-kor. 50 fill

Subscription 50 cents per year.

Missió célokra 50-100 példányonként
árengedmény.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére
küldendők.

alatt, mindenkihez leereszkedett, mindenkit felkarolt, mindenkin segített tehetősége szerint, így nagy népszerűsége tett szert.

Midőn a világ szövetség elnökévé megválasztották, elhatározta, hogy bentazza a földnek mindazon részét, hol baptisták laknak, hogy lelkesítse a hívőket. Ezen utazását már megis kezdte, Oroszországba utazott, hogy az európai baptista egyetem felállításában lépéseket tegyen, közbe el fog jutni Magyarországra is, s hiszem, hogy e látogatás segítségére lesz az otthoni testvéreknek.

Áldja meg az Ur az ő fáradhatatlan szolgálójának lépéseit, hogy míg ereje tart, hűségesen szolgálhassa az Ur Jézus ügyét a földön, hogy élte alkonyán ő is mondhassa: "Ama nemes harcot én megharcoltam. Futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végezetre elételettem nekem a igazság koronája."

Tegyen az Ur mindnyájunkat hűségessé, hogy nálunk levő adomány szerint hűen sáfárkodjunk ami Urunk eljöveteleig.

Dulity.

Értesítjük testvéreinket, hogy a betegségyező egyet alakuló gyűlését Clevelandban megtartottuk, s ha egyetünk törvényes működését megkezdheti alkalmat fogunk nyújtani a fiók egyetemek megalkítására. Később többet. Orosz id. elnök.

***** Missió közlemények *****

SZILVESZTER ESTI ÜNNEPÉLY A MCKEESPORTI GYÜLEKEZETBEN.

Nagyon szép lefolyású ünnepélyt rendezett a mckeesporti gyülekezet az esztendő utolsó estjén, mely iránt a széthordott meghívókkal oly érdeklődést sikerült kelteni, hogy az a legvérmesebb reménységet is túlhaladta.

Igaz, hogy az ünnepély új imaterem felavatással is volt egybekötve, a mi alatt különben csak annyi értendő, hogy pár házzal távolabb bérelt egy helyiséget, mely a réginél jóval nagyobb is, magasabb is, levegője jobb is, szóval sokkal alkalmasabb mint az előbbi volt.

Az ünnepély az esti rendes vasárnapi esti isteni tisztelettel kezdődött, melyet Stumpf La jos előljáró t. vezetett. Az igazi ünnepély csak azután fél tíz óra táján kezdődött, melynek mindjárt az elején megjelent dr. A. DeLarem, az itteni első baptista egyház predikátora W. Morgannal, az itteni baptista ifjúsági egyetemek superintendensével.

A kedves vendégeket Stumpf t. fogadta s miután őket néhány szíves szóval üdvözölte, melyet a jelen volt homesteadi missionariusnő t. fordított angol nyelvre, — mindjárt fel is kérte dr. A. DeLarem predikátor testvért, hogy szöjjön valamit a gyülekezethez.

A felkért predikátor t. szívesen engedett a felkérésnek és egy igen kedves beszéddel rámutatott, hogy a krisztusi szeretetnek minő egyesítő hatása van, mely lerombol minden nemzetiségi és nyelvi válaszfalat, s minden embert képes testvérré tenni azzal, akiber a Krisztus lelke él. Majd az új évi alkalmas ságra előzva hangsúlyozta, hogy minő áldás lenne, ha az idővel és esztendővel a lelkek is megújulnának. Megdicsérte az új helyiséget és áldást kért az új otthonbeli munkásságra. Utána W. Morgan t. beszélt hasonló szellemben. Mindkét beszédet a misszionárius t. nő tolmácsolta magyar nyelven.

A két angol t. vendég még végig hallgatott egy beszédet, mely után szívélyes búcsút vev eltávoztak.

Ezután megindultak a szebbnél szebb szívallatok és énekek, melyet a jelenvoltak iga

lelki gyönyörűséggel hallgattak. Valamennyit megemlíteni hosszadalmas lenne, de egy párt mégis ki kell emelnünk a sok közül és pedig a Stumpf Lajos és Árpád kettős énekét, a Kovácsné és Fazekásné című párbeszédet, melyet két testvérnő adott elő, a három testvér által előadott "Honnan vette Kain a feleségét" című. harmas beszédet, a harmonium kísérettel előadott hegedű játékot.

Tizenegyre után szeretet vendégséget szolgáltatott az ifjusági egyesület Mártái, mely szintén köztetséssel lett fogadva.

Egy negyed órával éjfél előtt Stumpf Lajos t. imaórát kezdett, melynek tárgyául felolvastatott a 90-ik zsoltár, melyet a gyülekezet el is énekelt. Két testvér hálaadó imát mondott az elmúlt év áldásaiért, és ekkor megszólaltak amerikai szokás szerint a sipok és kürtök, jelezve, hogy beléptünk az új esztendőbe, ekkor két testvér imádkozott áldást kérve az új esztendőre. Igazán lélekemelő volt az esztendőnek imával való bevezése és az ujnak az Ur nevével való megkezdése.

A jelen voltak zsufolásig megtöltötték a termet, sokan be sem fértek. Kétszáz körül volt a jelenlevők száma, kik közül sokan könyezve azzal hagyták el a termet, hogy soha ily kedves szilveszter estét nem töltöttek. S szinte látszott, hogy soknál maradandó nyomokat hagyott hátra a lefolyt szép ünnepély, a mely élénk bizonyosságot tett a gyülekezet vezetőjének ügybuzgalmáról, melylyel minden alkalmat megragad arra, hogy az evangéliumi világosságot terjessze a sötétségben botorkáló magyarság között.

Jelenvolt.

.. SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉK.

Szép karácsony ünnepén, az Ur Jézus születése napján, angyalok karától környezve a szívekbe látogat megváltó Mesterünk: az Isten Jézus. Megszemléli ki mit hozott az Ur oltárára. Látja a szegények örömét: kik segítyt kaptak, élelmet vagy ruha félét; látja a hívő gyülekezetek karácsonyfáját; a lobogó gyertyáskák lángjánál is izzóbban égő hűségnek tüzeiben gyönyörködik; áldva a szeretet láncával egybekapcsolt hívő lelkeket. Minden gyülekezethez ellátogat, minden gyülekezettől kap kedves ajándékokat. Az irgalom forrása, a szeretet és béke Istene a new yorki, second

avenue-i híveket is felkeresve és osztozott a lelkek örömeiben. Mert örömeik örömét, boldogságok boldogságát ünnepelte ami gyülekezetünk is. Babilonnál is Babilonabb óriás világ városban küzd az Urért ez a kis gyülekezet; barátja kevés van, de ellensége légió; senki más nem segíti — csak az Ur kegyelme; mindenek segítségénél is nagyobb: Mesterünk Jézus gyámolítja, neveli és vezeti a new yorki gyülekezetet. Ez a nagy kegyelem adta az ajándékok ajándékát: a megváltott lelkek szentté avatását, a bemelegítést. Karácsony ünnepén négy fehérbe öltözött és lélekben megtisztult testvér ült a medence, a keresztvíz előtt. Egy férj és felesége, egy ifjú és egy leány; a gyülekezet énekkara a szíveket átlátó: "Kik ezek itt a fehérben" című énekkel köszöntötte a megváltott lelkeket. Gazsi István pásztor a katolikus Biblia alapján bizonyította az értelmes és megtért lelkek keresztségét; mély igazsággal bizonyította, hogy csak az lehet keresztyén: aki hisz és hite alapján az Ur példáját követi. Alámerítő keresztfelés után szeretett esókkal fogadta a gyülekezet a négy új testvért és reszkető szívvel áldotta az Urat, azért a kegyelemért, hogy az Ur oltárára ily szép ajándékot hozhatott. Hálaimáinkban kérjük az Urat: adjon áldást és hasonló örömet minden egyes gyülekezetnek. — Ámen.

MUNKÁLKODASRÓL ÉS ANNAK GYÜMÖLCSÉRŐL.

Az emberek többféle képen munkálkodnak a földön, mely munkáikért javakat reménylenek elnyerni és törekszenek azon, hogy munkálkodásuk ne legyen hiába való. A jó földműves ember iparkodik az ő földjét alkalmas időben bevetni, hogy az Urnak barázdáit megrészegetse, megnedvesítse hantjait, a zápor esővel meglágyítja azt, annak termését megáldja. Zsolt. 65: 11. A melyre minden teremtetett lényeknek szükség van egyaránt és mindezekért együtt kell munkálkodnunk mindenikünknek, az ő hivatása szerint és földműves szánt vet, a bognár, kovács és gépész készíti neki az ehhez szükséges szerszámokat, de hogy a földműves az aratásnak idején arasson is, azért együttesen kell az Ur elé járulnunk imáinkban, hogy áldást nyerjünk munkáinkra.

Ezen néhány rövid szavakat mint egy bevezetésül óhajtottam írni a lelki munkálkodásra nézve, melyre Pál apostol figyelmeztet bennünket II. kor. 6: 1.—2. Mivelhogy pedig együtt munkálódó szolgák vagyunk, int bennünket, hogy az Istennek kegyelmességét hiába ne vegyük. Mert ezt mondja az Isten: Kellemetes időben hallgattalak meg tégedet és az idvességnek napján tottem jól teveled. Ime most vagyon az a kellemetes idő, ime most vagyon az idvességnek napja. Az Istennek ezen kedves kijelentéseinek alapján óhajtok hozzátok szólni kedves Canadai magyar testvérek, hogy vegyünk figyelembe azt, hogy e távol idegenben is vannak a mi kedves hazánknak fiaiból, kik a messze és a földi küzdelmek miatt talán nem is igen van alkalmuk hallani az Urnak szent evangéliumáról, tegyük ezt ezuttal magunknak és hirdessük azt úgy, amint arra ajándék adatik nekünk az Urtól. Mert ez az egyedüli melyért ama fonnyadhatatlan koronát nyerjük.

Habár a sors keze távol szórt is bennünket egymástól, de egy a mi mesterünk a Jézus Krisztus ki által hivattunk a munkára és a kitől vesszük az áldást naponkint, ő az aki meghallgatja a mi Imáinkat és megáldja a mi munkánkat, hogy azt hűen és önfeláldozattal végezzük úgy alkalmatlan, mint alkalmas időben, tegyük ezt kedves testvéreim, hogy azok is a kik még nem részesültek azon kegyelemben, a mely kegyelemben részesültünk mi is, kik már ötet ismerjük és hisszük, hogy ő az Istennek egy szülött fia, ki az őhalálával nekünk életet adott.

A közöttünk levő nagy távolságban köszön bennünket össze a a szeretet és az egységes ima, mely által hisszük, hogy munkáink megáldatnak az Urtól.

És te kedves olvasóm, ne csak e földre gyűjes kincseket, mert e földi kincsért a lopó megássa házadat, hanem a fő törekvésed legyen, hogy a menyeeikre viselj gondot, azután mindennek meglésznek ez az a kincs, melyet a rozsa meg nem esz és a lopó el nem lopja. Adja az Ur, hogy ezen szerény szavaim megtegyék kellő hatásukat arra nézve, hogy alkalmasak lehessünk az Ur kertjében való munkálkodásban, addig míg nappal vagyon.

Jablonszky Ferencz.
Otthon sask Canada.

ALAMERITÉS SCRANTONBA.

Az Ur kegyelmének működését ismét éreztük december 31-ikén este, mivel bebizonyította megmentői kegyelmét és megmutatta, hogy ő most is az, aki volt régen, miről egy megtért hajadon tett bizonyosságot a gyülekezettel egybe. Az alámerítést Rev. L. L. Zboray a gyülekezet prédikátora végezte, az Ur nevelje az új plántát az ő neve dicsőségére és népe örömére.

T. András, miss. isk. tan.

ALAMERITÉS DETROITBAN.

Végh M. testvér személyesen közölte szerkesztőnkkel, hogy a karácsony ünnepe folyamán 2 egyént részesített a bibliai keresztségben.

Ugyancsak Léber testvér New Castleből szóbelileg jelentette egy egyén alámerítését.

Kérjük a munkás testvéreinket, hogy a missió híreket velünk közölni sziveskedjenek. Lapunk ugyanis teljesen missió hírek közlönyévé alakul át a magyar baptista missió terjedésével.

SZOMBAT-E VAGY VASÁRNAP?

II.-ik közlemény.

A paradicsom ez elveszített szombati békességére mutat vissza a szombat. Nem egyéb, mint hangos, folyton ismétlődő intés: "Emlékezzél, hogy honnan estél ki!"

De a szombat nemcsak a multba mutatott vissza; mert akkor a kétségbeesésbe taszította volna az embereket. A szombat előre is mutatott. Folyton ismétlődő ígért volt, hogy jönni fog egy idő, mikor az elveszített paradicsom visszatér, el fog jönni a nyugalom és békesség ideje, melynek vége nem lesz...

Micsoda idő az? Ki hozta vissza az embereket az elveszített paradicsomhoz? Jézus. Máté 11. végén ezt olvassuk: "Jöjjetek énhozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megvagytok terhelve és én nyugodalmat adok ti néktek. Vegyétek az én igámat magatokra és tanuljátok meg én tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok és találtok nyugodalmat a ti lelketeknek."